05/04/2021

Ο Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς για τον Ζωηφόρο Σταυρό

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς

«Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν... καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ».

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου μας εἶναι ἡ βάση πάνω στὴν ὁποία στηρίζεται τὸ σταυροαναστάσιμο ὁδοιπορικὸ ποὺ διανύει τὴν περίοδο αὐτὴ ὁ κάθε χριστιανός. Ἐνῷ ἦταν τὸ σύμβολο τῆς αἰσχύνης καὶ τοῦ θανάτου μετατράπηκε στὴν πιὸ ἀσφαλῆ ἐγγύηση τῆς ζωῆς, τῆς ἀληθινῆς καὶ τῆς αἰώνιας. Καὶ αὐτὸ γιατί ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στὴν ἀγάπη νὰ σταυρωθεῖ καὶ νὰ ξεπροβάλει ἀπὸ τὰ βάθη καὶ τὰ ὕψη της ἡ ἀθάνατη ζωή.

Γιὰ νὰ ἐγκολπωθεῖ ὁ χριστιανὸς αὐτὴ την πραγματικότητα, δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἀποτολμήσει τὴν ὑπέρβαση ἀπὸ τὰ ἀδιέξοδα τῆς καθημερινότητας, ὁ κλοιὸς τῶν ὁποίων τόσο πολὺ τὸν περισφίγγει. Καὶ νὰ ἀνοίξει βέβαια τὴν ὕπαρξή του στὴ χάρη ποὺ ἐκπέμπει ὁ ζωηφόρος Σταυρός. Νὰ ἀποσείσει τὰ φορτία ἐκεῖνα ποὺ τὸν καθηλώνουν στὸ ἐγὼ καὶ ν’ ἀφήσει κατάλυμα στὴν καρδιά του γιὰ νὰ ἐνοικήσει ὁ Χριστός. Σ’ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν προοπτική, ἡ κοινωνία μὲ τὸν Χριστὸ ἀποκαλύπτεται καὶ ὡς συνάντηση μὲ τὸν πλησίον στὶς πιὸ εὐγενεῖς κορυφογραμμὲς τῆς ἀγάπης, στὴν σταυρόσχημή της διάσταση.

Ἡ Σταυροπροσκύνηση

Δὲν εἶναι ἄλλωστε τυχαία ποὺ ἡ μητέρα μας Ἐκκλησία μὲ τὴν καθιέρωση τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, γνωστῆς καὶ ὡς Γ΄τῶν Νηστειῶν, προβάλλει τὸ Σταυρό, ὡς πηγὴ δύναμης καὶ ζωῆς. Στὴ συγκεκριμένη χρονικὴ περίοδο ποὺ διανύουμε περίπου στὸ μέσο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, μᾶς θυμίζει ὅτι ὁ δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὴ συνάντηση μὲ τὸν Ἀναστημένο Χριστὸ περνᾶ μέσα ἀπὸ τὸ σταύρωμα. Μᾶς γεμίζει μὲ δύναμη καὶ μᾶς ὁπλίζει μὲ θάρρος, ἀποκαλύπτοντάς μας ὅτι ἡ σταύρωση αὐτὴ στὴν πραγματικότητα εἶναι ἕνας ζωηφόρος θάνατος καὶ μία σταυρόμορφη ἀνάσταση, μὲ ὅλο τὸν πλοῦτο καὶ τὸ βάθος ποὺ ὑποδηλώνει μὲ τὶς ἐκφράσεις αὐτὲς ἡ ἐκκλησιαστικὴ σοφία καὶ ἐμπειρία.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Χριστοῦ

Στὴν πνευματικὴ αὐτὴ ἐμβέλεια κινεῖται ἡ προτροπὴ τοῦ Κυρίου, ὅπως αὐτὴ αὐθεντικὰ ἐκπηγάζει, ἀπὸ τὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπή: «Ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθήσει ἂς ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του καὶ ἂς σηκώσει τὸν σταυρό του καὶ νὰ μὲ ἀκολουθήσει». Εἶναι ἀκριβῶς ἡ προτροπὴ αὐτὴ ὁ πιὸ ἰσχυρὸς δείκτης γιὰ νὰ γίνουμε καὶ ἐμεῖς στὴ ζωή μας μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε. Ἀφοῦ ἡ πορεία τοῦ Ἰησοῦ περνᾶ μέσα ἀπὸ τὸ Πάθος καὶ τὸ Σταυρό, δὲν μπορεῖ φυσικὰ νὰ εἶναι διαφορετικὸς ὁ δρόμος ποὺ ἀνοίγεται μπροστὰ σὲ ὅσους συνειδητὰ θέλουν νὰ τὸν ἀκολουθήσουν.

Ὁ Σταυρὸς ἔπαψε πλέον νὰ εἶναι τὸ ἀτιμωτικὸ σύμβολο τῆς ἀρχαιότητας, ἀλλὰ κατέστη ἡ ζωηφόρος δύναμη, τὸ ἀήττητο τρόπαιο, τὸ κραταιὸ ὅπλο ἐναντίον τοῦ διαβόλου καὶ τὸ σταθερὸ στήριγμα στὴ ζωή μας.

Ἡ Ἐκκλησία ὑψώνει τὸ Σταυρὸ τοῦ Κυρίου στὸ μέσο περίπου τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς γιὰ νὰ τὸν προσκυνήσουμε καὶ ἐνδυναμωμένοι νὰ συνεχίσουμε τὸν πνευματικό μας ἀγῶνα ποὺ θὰ μᾶς φέρει ἕτοιμους στὴ Μεγάλη Ἑβδομάδα καὶ τὸ Πάσχα.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, κάθε ἕνας ἀπὸ ἐμᾶς καλεῖται νὰ σηκώσει τὸ δικό του Σταυρὸ καὶ νὰ γίνει μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸ σημαίνει πλήρη αὐταπάρνηση καὶ ὁλοκληρωτικὸ δόσιμο στὴν ἀγάπη Του. Αὐτὸ ὅμως, ἰδιαίτερα γιὰ τὸ σημερινὸ ἄνθρωπο δὲν εἶναι καὶ τόσο εὔκολο, ἀφοῦ ἡ ἐγωκεντρικότητά του τὸν παραδίδει στὰ πλοκάμια τῆς ἀλαζονείας καὶ τοῦ ἐγωισμοῦ. Ἀπαιτεῖ σίγουρα ἄσκηση καὶ ἀγῶνα ἡ προσπάθεια γιὰ νὰ γίνει κάποιος ἀληθινὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ζεῖ μὲ πυξίδα τὴν ἀγάπη Του. Ὁ δρόμος ὅμως αὐτὸς ξεδιπλώνεται ἀποκαλυπτικὰ μέσα ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῶν ἁγίων της Ἐκκλησίας μας. Οἱ ἥρωες αὐτοὶ τῆς πίστεως μποροῦν νὰ καταστοῦν τὰ πιὸ αὐθεντικὰ πρότυπα ποὺ μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὸ παράδειγμά τους δίδουν μαρτυρία ὅτι ὁ θάνατος σημαίνει ζωὴ καὶ ὁ Σταυρὸς σημαίνει Ἀνάσταση.